

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce nezletilého **D. L.**, zastoupeného zákonným zástupcem Š. L., matkou, oba bytem Ú., zastoupenou Mgr. Zdeňkem Honzíkem, advokátem se sídlem Rooseveltova 16, 301 00 Plzeň, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2 (dále jen **MPSV**), v řízení o žalobě ze dne 20.11.2014 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22.9.2014 č.j. X o příspěvek na péči,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Řízení v této projednávané věci je upraveno soudním řádem správním (zákon č. 150/2002 Sb., dále jen **s.ř.s.**) a pro návrh je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce* a *žalovaný*. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (*tj. k datu 22.9.2014*), jak vyplývá z § 75 odst. 1 s.ř.s. a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Včasnou žalobou ze dne 20.11.2014 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí doručenou osobně zdejšímu soudu dne 21.11.2014 nezletilý žalobce napadl *rozhodnutí MPSV ze dne 22.9.2014 č.j. X*, kterým žalovaný podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen **správní řád**), zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky - Krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP**) ze dne 23.6.2014 č.j. X, jímž rozhodl nepřiznat žalobci příspěvek na péči dle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen **zákon**).

V žalobě žalobce závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 22.9.2014 i předcházejícího rozhodnutí ze dne 23.6.2014 a vrácení věci žalovanému, zároveň byla požadována i náhrada případných nákladů řízení bez bližší specifikace. Dále bylo uvedeno, že se lze důvodně domnívat, že správní orgány postupovaly zmatečně, když zaměňovaly věk nezletilého jednak z kategorie do 18 let věku s kategorií nad 18 let věku a současně posuzovaly jeho schopnosti shodně jako osoby bez jakéhokoliv postižení a vlastně samostatnou bez jakéhokoliv omezení. Prvoinstanční orgán, tj. ÚP, zásadně pochybil, když posuzoval žádost o příspěvek na péči nezletilého žalobce dle § 8 odst. 2 zákona, který se vztahuje na osoby starší 18 let věku odkázané na péči jiné osoby, ač mělo být posuzováno dle jiného ustanovení, a odvolací orgán, tj. žalovaný, se tím ani nezabýval a takové pochybení nemůže zhojit pouhé konstatování, že posuzuje osobu žalobce dle správného ustanovení shodného zákona, avšak odstavce prvního. Také bylo namítáno, že nedošlo k objektivnímu hodnocení komplexnosti zdravotního stavu tak, jak by hodnotícímu orgánu příslušelo, když se jedná o nezletilého velice útlého věku, který pro svoje zdravotní obtíže není schopen se zařadit do jakéhokoliv kolektivu nezletilých shodného věku a právě z důvodů zdravotního stavu jej do kolektivní péče žádné zařízení nepřijme a je tak od ostatních aktivit distancován. Matka tak nemůže ani okrajově se zařadit do pracovního procesu bez toho, že by nezletilý byl svěřen do péče jakéhokoliv zařízení pro vrstevníky předškolního věku. Oba rozhodovací správní orgány tak zcela nepřirozeně, na rozdíl od lékařských zpráv, uzdravily nezletilého, ale jen z toho důvodu, aby stát nebyl nucen hradit příspěvek na jeho péči a vlastně tak diskvalifikuje matku z pracovního procesu a uměle zabraňuje její seberealizaci. Z vyjádření odvolacího správního orgánu, strana druhá předposlední odstavec je dáno, a zástupce nezletilého tento opakující se výrok nechápe, doslovná citace: „Podle výroku a odůvodnění posudku PK MPSV ze dne 10.9.2014 nejde o osobu do 18 let věku, která se podle ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby“ Matka žalobce tak nerozumí tomuto výroku, když se jedná o nezletilého ve věku cca tří let a přesto nejde o osobu do 18 let věku. Rovněž bylo poukázáno na ustanovení §§ 9 a 10 zákona, jejichž obsahem se správní orgány nezabývaly, kdy je sice odkázán na péči jiné osoby z důvodů nemožnosti umístění v zařízeních společné péče, ale současně je vlastně zdravotně způsobilý k jakékoli aktivitě a omezen jen ve dvou směrech (péče o zdraví a osobní aktivity).

V odůvodnění rozhodnutí ze dne 22.9.2014 žalovaný popsal průběh řízení, kdy dne 15.1.2014 podal zákonný zástupce žalobce u ÚP žádost o příspěvek na péči a po provedení sociálního šetření a vypracování posudku Okresní správou sociálního zabezpečení Plzeň-sever (dále jen **OSSZ**) dne 28.5.2014 se závěrem, že nejde o osobu, která se dle § 8 odst. 1 zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby; jde o osobu do 18 let věku, která nesplňuje zdravotní podmínky pro uznání stupně závislosti, když nejde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 3 písm. c) zákona, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než jeden rok a který omezuje funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb; posuzovaná osoba je schopna zvládat všechny základní životní potřeby a nevyžaduje každodenní mimořádnou pomoc, dohled a péči jiné fyzické osoby, rozhodl ÚP dle § 7 odst. 2 zákona dne 23.6.2014 rozhodnutím o nepřiznání příspěvku na péči. Proti rozhodnutí ÚP bylo podáno včasné odvolání, k němuž byla přiložena zpráva z nefrologické ordinace ze dne 24.6.2014. V řízení o odvolání byl vyžádán žalovaným posudek u Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, detašované pracoviště v Plzni (dále jen **PK MPSV či komise**). Uvedená komise na svém jednání dne 10.9.2014 posoudila zdravotní stav (*stupeň závislosti*) žalobce a ve výroku a odůvodnění posudku konstatovala, že nejde o osobu do 18 let věku, která se podle § 8 odst. 1 zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby, není však neschopna zvládat

aspoň tři základní životní potřeby a tento stav existoval i k datu 15.1.2014; žalobce však potřebuje pomoc při zvládání těchto dvou základních životních potřeb: péče o zdraví a osobní aktivity, což neodpovídá žádnému stupni závislosti. Dle PK MPSV byl zjištěn u žalobce dle doložené zdravotní dokumentace dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je agenze levé ledviny, dystopická pravá ledvina s vesikoureterálním refluxem vpravo a recidivující respirační infekty; jedná se o 3 letého chlapce s normálním psychomotorickým vývojem, zrak a sluch jsou přiměřené věku, je bez pohybového postižení, s vrozenou vadou močové soustavy se solitérní ledvinou s vesikoureterálním refluxem vpravo, s normální funkcí. Dále byla citována ustanovení §§ 7, 8 odst. 1 a 11 odst. 1 zákona a připomenuto, že schopnost osoby zvládat základní životní potřeby se pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí podle aktivit, které jsou pro jednotlivé základní životní potřeby vymezeny v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů. Zákonný zástupce žalobce byl dopisem MPSV ze dne 12.9.2014 vyrozuměn o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu. Závěrem bylo uvedeno, že žalovaný shromáždil dostatečné podklady pro zjištění skutkového stavu věci a z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení; vypracovaný posudek PK MPSV se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání a doložená lékařská zpráva byla posudkově zhodnocena, proto posudkový závěr pro účely odvolacího řízení jako stěžejní důkaz považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý. Odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a po přezkoumání došel k závěru, že rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný dne 22.1.2015 navrhl zamítnutí žaloby dle § 78 odst. 7 s.r.s., souhlasil s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání a dále popsal průběh řízení a uvedl, že podle něho je napadené rozhodnutí v souladu s hmotným i procesním právem a bylo postupováno tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti k naplnění zásady materiální pravdy; odvolací řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno toto rozhodnutí zrušit. Dále bylo zdůrazněno, že PK MPSV má vnitřním předpisem stanoveny výrokové citace posudku a přehozením zápornky u sloves, by zněl výrok v podstatě tak, že jde o osobu do 18 let věku, která se podle ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., nepovažuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Také bylo připomenuto, že u osob do 18 let věku se při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby a při hodnocení potřeby mimořádné péče porovnává rozsah, intenzita a náročnost péče, kterou je třeba věnovat posuzované osobě se zdravotním postižením, s péčí, kterou je třeba věnovat zdravé fyzické osobě téhož věku. Při stanovení stupně závislosti u osoby do 18 let věku se nepřihlíží k potřebě péče, která vyplývá z věku osoby a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje. Mimořádnou péčí se rozumí péče, která svým rozsahem, intenzitou nebo náročností podstatně přesahuje péči poskytovanou zdravé osobě téhož věku.

Obsah správního spisu zaslaného žalovaným soudem odpovídá skutečnostem uvedeným v napadeném rozhodnutí, které bylo zákonnému zástupci žalobce doručeno dne 23.9.2014, tak i ve vyjádření žalovaného. Ve spisu jsou mimo jiné založeny následující písemnosti:

- Záznam ze sociálního šetření pro účely řízení o příspěvku na péči provedeného dne 18.3.2014 pracovníky ÚP;
- posudek o zdravotním stavu – posouzení stupně závislosti pro účely příspěvku na péči vyhotovený OSSZ Plzeň–sever dne 28.5.2014 se závěrem, že u žalobce nejde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav; u 3 letého dítěte jde o agenesi levé

ledviny s pánevní dystopií solitární pravé ledviny s dobrou funkcí, péče matky odpovídá věku dítěte a sociální šetření provedené dne 18.3.2014 je v souladu s dokumentací (zdravotnickou) ošetřujícího lékaře i dětské nefrolog. poradny; nejde o osobu, která se podle § 8 odst. 1 zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby a jde o osobu do 18 let věku, která nesplňuje zdravotní podmínky pro uznání stupně závislosti;

- protokol z ústního jednání konaného dne 23.6.2014 na ÚP, kdy se zákonný zástupce žalobce (matka) seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí a neměl žádné připomínky;
- rozhodnutí ÚP ze dne 23.6.2014 – doručeno matce žalobce dne 26.6.2014;
- odvolání zákonného zástupce žalobce bez data doručení ÚP dne 30.6.2014, v němž nebyl uveden žádný důvod odvolání, připojena byla pouze lékařská zpráva z nefrologické ordinace Fakultní nemocnice Plzeň ze dne 24.6.2014 (dítě vyžaduje zvýšenou péči matky, dodržování pitného a mikčního režimu, pobyt ve školce se v současné době nedoporučuje);
- postoupení odvolání ÚP dne 3.7.2014 odvolacímu orgánu, kdy bylo i uvedeno, že odvolání obsahuje všechny potřebné náležitosti;
- k žádosti žalovaného byl vypracován PK MPSV pracoviště v Plzni dne 10.9.2014 posudek se závěrem, že nejde o osobu do 18 let věku, která se podle § 8 odst. 1 zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby, není však neschopna zvládat aspoň tři základní životní potřeby a tento stav existoval i k datu 15.1.2014; dále bylo uvedeno, že PK MPSV oproti posouzení lékařem OSSZ konstatovala dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce a shledala potřebu pomoci při základní životní potřebě *péče o zdraví*, nutné dodržování stanoveného léčebného režimu (dodržování pitného a mikčního režimu, ochrana před prochladnutím a před úrazy břicha a zad) a *osobní aktivity*, neboť zatím nedoporučen pobyt v MŠ, shledána potřeba pomoci při 2 základních životních potřebách a dále uvedla, že zjištěný zdravotní stav není v rozporu s provedeným sociálním šetřením;
- rozhodnutí žalovaného ze dne 22.9.2014 bylo zákonnému zástupci žalobce doručeno dne 23.9.2014.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*). Podle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

V této věci rozhodl soud o věci samé bez jednání (§ 51 odst. 1 s.ř.s.), protože účastníci projevíli s takovým postupem souhlas (žalobce konkludentně a žalovaný výslovně).

Dle § 3 *správního řádu*, zákona č. 500/2004 Sb., postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.

Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v § 7 *zákona ve znění platném k rozhodnému datu*, když dle odst. 1 se příspěvek na péči (dále jen **příspěvek**) poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby; tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění

sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob; náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.

Dle § 8 odst. 1 zákona osoba do 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve

a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři základní životní potřeby,

b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat čtyři nebo pět základních životních potřeb,

c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat šest nebo sedm základních životních potřeb,

d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat osm nebo devět základních životních potřeb,

a vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby.

Vymezení schopností zvládat základní životní potřeby je uvedeno v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **příloha č. 1 vyhlášky**):

f) *Tělesná hygiena: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holit se.*

h) *Péče o zdraví: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená léčebná a ošetrovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky, pomůcky.*

i) *Osobní aktivity: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vstupovat do vztahů s jinými osobami, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí jako např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.*

V této věci se podanou žalobou domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného z důvodů v ní uvedených.

Soud shledal, že napadené rozhodnutí žalovaného je plně v souladu s § 68 správního řádu (*náležitosti rozhodnutí*), když v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, rozhodující správní orgán může dospět pouze tehdy, jestliže se komise vypořádá se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník, o jehož nárok na příspěvek se jedná. Posudek o zdravotním stavu ve vztahu k příspěvku musí obsahovat nezbytné náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru musí být takové, aby byla splněna zásada skutkového zjištění věci a jeho závěr byl přesvědčivý a srozumitelný pro účastníka i správní orgán a ze všech těchto hledisek je rozhodující správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit. Zdejší soud proto na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru, že posudek PK MPSV v testu úplnosti, objektivnosti a přesvědčivosti, jakož i správnosti, v této věci obstál, protože výsledek posudkového hodnocení je srozumitelný pro rozhodovací orgán i pro účastníka řízení, byť s ním nesouhlasí.

Ve svém rozhodnutí ze dne 23.6.2014 ÚP sice uvedl v odůvodnění, že žadatele o příspěvek na péči nelze podle § 8 odst. 2 zákona považovat za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby, ale zcela evidentně se jednalo o písarskou chybu zpracovatele, který si zřejmě neuvedl, že se jedná o nezletilé dítě, jelikož ani u žadatele nebylo uvedeno, že je nezletilý, bylo uvedeno pouze datum jeho narození 17.4.2011. Rozhodující skutečností však je, že zdravotní stav nezletilého žadatele byl posouzen dle správného § 8 odst. 1 zákona, jak je zcela zřejmé z obsahu posudku OSSZ v této věci založeného ve správním spisu. Tudíž tato námitka není důvodná.

Soud pak shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí ze dne 22.9.2014 nesplňuje podmínky pro jeho zrušení zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nevyžaduje zásadní doplnění, žalovaný na podkladě posudku PK MPSV neshledal žádný důvod ke zrušení rozhodnutí ÚP, které bylo napadeno odvoláním neobsahující žádnou konkrétní námitku, jelikož bylo toliko uvedeno, že se žalobce odvolává a připojena byla shora uvedená lékařská zpráva. Ani soud neshledal žádnou z uplatněných žalobních námitek důvodnou, jelikož žalobce, na kterém spočívá důkazní břemeno, neprokázal, že nezvládá více jak 2 základní životní potřeby, přičemž z posudku PK MPSV je zcela zřejmé, že bylo postupováno v souladu s příslušnou Přílohou č. 1 vyhlášky, když způsob hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby je upraven v § 1 až § 2c) této vyhlášky (schopnost zvládat základní životní potřeby se hodnotí i s ohledem na věk fyzické osoby). Neznamená totiž, že pokud není žadateli o příspěvek vyhověno, že rozhodnutí správního orgánu je nesprávné a v rozporu s příslušnými předpisy, když je naprosto nezbytné posuzovat zvládání základních životních potřeb u osob do 18 let věku dle jejich vrstevníků a u žalobce PK MPSV zohlednila potřebu mimořádné péče při základních životních potřebách péče o zdraví a osobní aktivity, když ostatní základní životní potřeby je schopen zvládat přiměřeně svému věku, neb je bez zjištěného postižení duševních, smyslových a pohybových schopností a i jeho psychomotorický vývoj je normální. V posudku OSSZ ani PK MPSV není uvedeno, že by žalobce byl zcela zdravý, naopak je popsán jeho zdravotní stav dle doložené zdravotnické dokumentace. V žalobě nebylo nijak specifikováno, v čem konkrétně bylo pochybeno při posouzení zdravotního stavu žalobce v této věci, ani podle jakého jiného ustanovení mělo dojít k posouzení. Namítaná skutečnost, že matka nerozumí výroku, jak shora uvedeno, neznamená, že rozhodnutí není v souladu se zákonnou úpravou. Jak ostatně vysvětlil dostatečným způsobem žalovaný ve vyjádření k žalobě dne 22.1.2015, jedná se toliko o určitou nesrozumitelnost, která se zcela jednoduše odstraní přehozením zápornky u sloves, jak uvedeno shora a soud nepovažuje za nezbytné provést gramatické posouzení předmětného výroku, jelikož to není předmětem tohoto řízení. Nedůvodná je i námitka žalobce, že správní orgány postupovaly zmatečně, když zaměňovaly věk nezletilého žalobce z kategorie do 18 let s kategorií nad 18 let, jelikož takovou záměnu soud nezjistil, zdravotní stav ve vztahu k příspěvku na péči byl řádně posouzen pro osobu do 18 let a zmíněná písarská chyba v odůvodnění rozhodnutí ÚP u § 8 zákona, kdy místo správného odstavce 1 byl uveden odstavec 2, však je zcela bez vlivu na rozhodnutí samé, kdy nebyl příspěvek na péči přiznán na základě posudku OSSZ. Vrozená vada močových cest však automaticky neznamená přiznání příspěvku na péči, jak se pravděpodobně domnívá strana žalobce, důvodem není ani skutečnost, že nebyl doporučen pobyt žalobce v mateřské škole a jeho matka je tímto údajně diskvalifikována z pracovního poměru a uměle se jí zabraňuje v její seberealizaci.

Ze všech těchto důvodů, kdy žádnou z žalobních námitek soud neshledal důvodnou, dospěl zdejší soud k závěru, že žaloba žalobce ze dne 20.11.2014 není důvodná, když žalovaný se vypořádal dostatečným způsobem na základě posudku PK MPSV s nekonkrétním

odvoláním proti předcházejícímu rozhodnutí ÚP ze dne 23.6.2014 a s připojenou lékařskou zprávou; ani soud neshledal důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť rozhodnutí je přezkoumatelné, žalovaný rozhodl v souladu s platnou právní úpravou, proto *soud žalobu zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. shora citovaného (výrok I. rozsudku)*. Soud připomíná žalovanému, že s ohledem na nekonkrétní obsah odvolání doručeného ÚP dne 30.6.2014 měl být odvolatel vyzván k odstranění uvedené vady doplněním důvodu odvolání, ale nejedná se o takovou vadu, která by byla způsobilá ke zrušení rozhodnutí, navíc tato skutečnost ani nebyla žalobcem namítána, proto se tímto soud blíže nezabýval. Zároveň se soud omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi. *Bez ohledu na výsledek tohoto řízení má žalobce možnost podat opakovaně žádost o předmětný příspěvek na péči, nebude-li jeho žádosti vyhověno.*

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 12. února 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně